

Motion till riksdagen 2005/06:So479

av **Chatrine Pålsson (kd)** och **Rigmor Stenmark (c)**

Tillägg i 7 § tandvårdsförordningen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om tillägg i tandvårdsförordningen.

Motivering

Tandvårdsförordningens 7 § tillämpas inte på rätt sätt av vårdgivarna. På grund av okunskap är många läkare av uppfattningen att det måste finnas ett säkerställt samband mellan sjukdomssymtomen och det dentala material som patienten sätter i samband med sin långvariga ohälsa, för att det särskilda tandvårdsstödet ska kunna tillämpas. Eftersom det inte finns något vetenskapligt stöd för ett sådant samband så upprättar vårdgivarna ofta inte den nödvändiga utrednings- och behandlingsplan som måste ges in till landstingets bedömningsenhet för att ett materialbyte ska kunna bedömas.

Orsaken till läkarnas okunskap om den ordning som gäller kan delvis vara att det inte framgår av författningstexten att något säkerställt samband mellan symtom och dentalt material inte krävs för att materialbyte ska få ske inom högkostnadsskyddets ramar. Detta anges däremot i förarbetena till förordningen. Där kan man läsa att det endast krävs att patienten ska vara noggrant utredd för sina symtom. Om läkaren ändå inte kan ställa någon diagnos – och andra orsaker till symtomen därmed har uteslutits – så ska patienten få byta tandvårdsmaterial som ett led i en medicinsk rehabilitering av sitt långvariga sjukdomstillstånd till de avgifter som gäller inom den öppna hälso- och sjukvården.

Läkarnas okunskap kan alltså bero på att det inte uttryckligen sägs i 7 § tandvårdsförordningen att det inte krävs ett säkerställt samband mellan sjukdomssymtomen och det dentala material som patienten sätter i samband med sjukdomstillståndet.

Dentalmaterialutredningen (SOU 2003:53) uppmärksammade problemet och föreslog att en ändring ska införas i 7 § så att det klart framgår av författ-

Fel! Okänt namn på

ningstexten att inga säkerställda samband krävs för materialbyte inom högkostnadsskyddet, men någon ändring har ännu inte kommit till stånd.

I 7 § tandvårdsförordningen bör ett tillägg införas om att något säkerställt samband mellan sjukdomssymtomen och det dentala materialet inte krävs för att utbyte av tandfyllningar ska få göras som ett led i en medicinsk rehabilitering av ett långvarigt sjukdomstillstånd till de avgifter som gäller inom den öppna hälso- och sjukvården.

Stockholm den 28 september 2005

Chatrine Pålsson (kd)

Rigmor Stenmark (c)